

N.L.M. de Jonge
mail@norbertdejonge.nl

Ministerie van JenV
t.a.v. F.B.J. Grapperhaus
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Datum: 22 juli 2020
Betreft: Wet seksuele misdrijven

Heer Grapperhaus,

Dit is mijn openbare reactie op het voorontwerp van de Wet seksuele misdrijven,¹ naar aanleiding van uw internetconsultatie.²

Lichamelijke integriteit betekent dat iedere persoon *zelf* beslist wat er wel of niet met het eigen lichaam gebeurt, zoals wie het waar aanraakt.

Als het gaat om personen beneden de leeftijd van zestien (verder: Personen) stelt de wetgever zich op het standpunt dat de lichamelijke integriteit ernstig geschonden moet worden om diezelfde integriteit te beschermen, onder meer onder het motto van "bescherming van kinderen tegen zichzelf" en bescherming "tegen de verleiding die van henzelf uit kan gaan". Als de Personen kiezen voor consensuele seksuele interactie mag dit namelijk enkel (onder voorwaarden) met *leeftijdsgenoten*.

Consensuele seksuele interactie tussen de Personen en niet-leeftijdsgenoten wordt binnen de heersende seksuele moraal getypeerd als niet "normaal" en niet "gelijkwaardig", en wordt naar de huidige morele opvattingen strafwaardig geacht. Door deze moraliserende tendensen is bij de wetgever de neiging ontstaan om de seksuele vrijheid en autonomie van de Personen, ongeacht hun wil, te beknotten middels wettelijke beperkingen.

De wetgever stelt op basis van Nederlands onderzoek, zoals dat van Rutgers en het WODC, dat de Personen in grote getale slachtoffer zijn van seksueel geweld en misbruik door niet-leeftijdsgenoten. Uit internationaal onderzoek waarbij de mate van consensualiteit/vrijwilligheid in ogenschouw is genomen komt echter naar voren dat er bij consensuele seksuele interactie tussen de Personen en niet-leeftijdsgenoten zelden sprake is van schade, en als de Personen al schade ondervinden is dit veelal secundair.

1 Online (tevens) beschikbaar via: https://www.norbertdejonge.nl/pdf/Wet_seksuele_misdrijven.pdf

2 <https://www.internetconsultatie.nl/wetseksuelemisdrijven>

Het onderzoek, ook het Nederlandse, rechtvaardigt niet het als misdrijf strafbaar stellen van de hiervoor beschreven consensuele seksuele interactie. De strafbaarstelling is een grove inbreuk op de seksuele waardigheid en integriteit van de Personen. De kwetsbare positie van de Personen vraagt inderdaad dat we hun lichamelijke integriteit expliciet beschermen, maar niet alleen tegen ongewenste bejegening, ook tegen onnodige inperking van gewenste contacten.

Adolescenten van twaalf tot zestien jaar die ervoor kiezen zich seksueel te ontplooiën middels het aangaan van seksueel contact met niet-leeftijdsgenoten brengen de volwassenen door de beoogde Wet seksuele misdrijven in nog groter gevaar. Het "seksueel binnendringen", wat juridisch overigens niet altijd hetzelfde wordt uitgelegd, kan een gevangenisstraf opleveren van twaalf jaren. Dat zulke adolescenten, zulke als seksueel minderjarig bestempelden, door de wetgever - via een omweg - gedwongen worden om anders te experimenteren is schandelijk. Het is een vorm van seksuele onderdrukking die hun seksuele ontwikkeling verstoort.

Bij adolescenten van zestien tot achttien jaar zal gekeken gaan worden of die zich "in een bijzonder kwetsbare situatie" verkeren. De wetgever stelt dat deze (vage) normstelling mede ingevuld zal gaan worden door het Openbaar Ministerie. Dit stelt mij, gezien de huidige ontwikkelingen, totaal niet gerust. Ook van deze adolescenten wordt - wederom via een omweg - de vrijheid steeds verder ingeperkt.

Allerhande kinderpornografische activiteiten staan tezamen in één wetsartikel, van toegang verschaffen en in bezit hebben tot vervaardigen en verspreiden. Klaarblijkelijk heeft de wetgever er geen problemen mee dat het kijken naar visuele weergaven een gevangenisstraf kan opleveren van maar liefst zes jaren. Dit is een onnodige aanval op de vrije meningsvorming. Ook komt uit internationaal onderzoek naar voren dat er geen verband is tussen het kijken naar kinderpornografie en het aangaan van pedoseksuele contacten.

Hoe zeer de wetgever denkt te moeten bepalen met wie de Personen welk seksueel contact mogen hebben blijkt uit de toevoeging van onderdeel a aan (het eerste lid van) artikel 248. De Personen, dus inclusief adolescenten, mogen niet meer vrij kiezen met wie ze 'sexchatten', want de andere partij kan een gevangenisstraf krijgen van twee jaren voor het "seksualiserend benaderen" van de Personen. De partij die zich schuldig maakt aan dit nieuwe misdrijf, bijvoorbeeld door te 'sexchatten' met een volwassene die zich *voordoet* als vijftienjarige, kan tevens worden ontzet van het recht om een of meer beroepen in de individuele gezondheidszorg uit te oefenen, worden ontzet van de uitoefening van het huidige beroep, worden ontzet van het recht tot het bekleden van bepaalde ambten, het dienen bij de gewapende macht, en het zijn van raadsman of gerechtelijk bewindvoerder. Dit alles is verfoeilijk. Daarnaast wordt het misdrijf als justitieel en strafvorderlijk gegeven pas vernietigd na *tachtig* jaren!

Het (seks)fascisme viert duidelijk hoogtij in Nederland.

Een openbare discussie over de seksuele rechten van de Personen, inclusief debat over relevant internationaal onderzoek, gaan de machthebbers bewust uit de weg. De wetgevende, uitvoerende, rechterlijke, en alle andere daarmee verweven machten, inclusief veel massamedia, tonen middels hun handelen keer op keer dat ze zo'n openbare discussie onmogelijk willen maken. Soms wordt dit voor burgers zichtbaar, denk aan doorzoeken uitgevoerd op woonadressen in het kader van een strafrechtelijk onderzoek naar de mogelijke voortzetting van pedofielenvereniging Martijn, maar meestal worden andersdenkenden simpelweg nergens aan het woord gelaten.

Met verschuldigde hoogachting,

Norbert de Jonge